

РЕШЕНИЕ

№ 534

гр. София, 02.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11022** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на [фирма] против решение № 20211421 от 30.09.2020г., постановено по н.а.х.д. № 3553/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12-ти състав, с което е изменено Наказателно постановление (НП) № К-039348/06.01.2020г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище [населено място] към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите /КЗП/, с което на основание чл. 210в от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, във връзка с неизпълнение на заповед № 141/26.02.2015г. на председателя на КЗП, на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 6 000 (шест хиляди) лв., като съдът е намалил размера на имуществената санкция на 4 000 лв.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно поради нарушение на материалния и процесуалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание. В условията на евентуалност се поддържа, че следва да намери приложение чл. 28 от ЗАНН. Твърди се, че конкретният случай не представлява нелоялна търговска практика, забранена със заповед № 141/26.02.2015г. на председателя на КЗП, тъй като потребителят полза услуги въз основа на рамков

договор, а не въз основа на отделни договори. Иска се отмяна на решението, както и отмяна на наказателното постановление. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, Комисия за защита на потребителите /КЗП/, в писмен отговор излага подробни доводи за законосъобразност на обжалваното решение и моли да бъде оставено в сила. Прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар, евентуално предявеното искане за заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

От приобщения пред въззивната инстанция доказателствен материал се установява следното: В КЗП е постъпила жалба от потребител на електронни съобщителни услуги, предоставяни от оператора [фирма]. Във връзка с това инспектор в РД- С. към ГД „ Контрол на пазара“ изискал от дружеството да представи в КЗП договорите и приложенията към тях сключени между оператора и потребителя К., издадените фактури за предоставените услуги, както и писмено становище по жалбата. Установено е, след извършената проверка, че конкретният потребител има подписан договор №[ЕИК] от 04.02.2017г. с оператора за фиксиран интернет телевизия и мобилен телефон за срок от 2 години, с две приложения към него. Констатирано се също, че на 25.03.2019г. потребителят К. подава до [фирма] заявление за прекратяване на договора за интернет и телевизия, като заплаща всички такси и връща крайното устройство. Проверяващият инспектор установява, че на 29.05.2019г. операторът ограничава ползването на услугата мобилен телефон на потребителя с аргумент, че последният има задължение от 100 лева за рутер .

За извършената проверка били съставени констативен протокол № К – 2684256 от 27.06.2019г. и № К-0127863 от 11.07.2019г., препис от който бил връчен на пълномощник на дружеството- жалбоподател. Въз основа на проверката бил съставен АУАН № К-039348 срещу [фирма] за нарушение по чл. 210в от ЗЗП. Въз основа на така съставения АУАН било издадено и процесното НП № К- 09348 от 06.01.2020г., издадено от директор на РД към ГД“ КП“ при КЗП, с което на дружеството е наложена имуществена санкция на основание чл.231 от ЗЗП в размер на 6000 лева за нарушение на чл.210в от ЗЗП.

С обжалваното решение съдът е изменил размера на наложената имуществена санкция, като го е намалил в размер на 4 000 лв. За да постанови този резултат съдът е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при спазване на процесуалните правила, предвидени в ЗАНН, както и че визираното в наказателното постановление административно нарушение е доказано по несъмнен начин, но наложената имуществена санкция се явява необосновано определена от страна на наказващия орган. Същият е бил длъжен първо да определи размера на санкцията по чл. 210в от ЗЗП, след което да наложи нейния двоен размер.

Така постановеното решение е правилно. Изложените от съда съображения, макар и

формални, се споделят от настоящата инстанция.

С разпоредбата на чл. 210в ЗЗП, се предвиждат наказания за неизпълнение на заповеди по чл. 68л, ал. 1 ЗЗП, каквато в случая е Заповед № 141/26.02.2015 г. на председателя на КЗП, оставена в сила с решение № 9525/18.08.2016 г. по дело № 11791/2015 г. на ВАС. Със Заповед № 141/26.02.2015 г. на председателя на КЗП е забранено на [фирма] /понастоящем [фирма]/ да прилага нелоялна агресивна търговска практика по смисъла на чл. 68и, т. 4 във връзка с чл. 68з във връзка с чл. 68г, ал. 4 във връзка с ал. 1 от ЗЗП, а именно: да спира без правно основание услугите на потребителя по договорите, по които той е изряден платец, за да го принуди да заплати задълженията си по други договори, за които е налице възникнал спор. Или с други думи – [фирма] / [фирма]/да налага извъндоговорни пречки на потребителя, когато той желае да упражни правата си по договорите, по които той е изряден платец, за да насърчи потребителя да заплати задължения по други договори, за които е налице възникнал спор“. Ирелевантно се явява обстоятелството кои са услугите, които са ползвани от потребителя в конкретния случай. Релевантни са видът на нелоялната търговска практика и в какво се изразява забраната същата да бъде прилагана. ПАМ има двойка функция - както да преустанови извършването на конкретна нелоялна практика, така и да предотврати за в бъдеще прилагането на същата практика. Следователно наложената ПАМ има както преустановителна, така и превантивна функция. Именно поради това в оспореното НП не е посочено, че практиката е забранена за прилагане за определен период. Записаното в заповедта „да не прилага нелоялна агресивна търговска практика“ следва да се разбира в смисъл дружеството да се въздържа изобщо занапред от прилагането на тази практика по установения от контролния орган начин. По тези съображения, въведената със Заповед № 141/26.02.2015 г. на председателя на КЗП забрана безспорно влече след себе си и административнонаказателната отговорност на дружеството по смисъла на чл. 210в ЗЗП, за неизпълнение на влязла в сила заповед.

В случая безспорно е установено, че между касатора и потребителя О. К. са налице два отделни тарифни плана, обективирани в две отделни приложения и в този смисъл са неоснователни доводите на касатора за наличието на един рамков договор сключен с дружеството. Безспорно е, че има икономическа логика, когато между две страни съществуват няколко различни по предмет търговски правоотношения техните отношения да бъдат регламентирани с т. нар. "рамков договор". Рамковият договор няма легално определение. По своята характер той е по-скоро организационен договор, който подготвя сключването на множество други сделки между страните, които в своите основни параметри, а няма пречка и зависимост, да бъдат подчинени на един общ (по основни характеристики) режим. Обикновено с рамковия договор страните уговарят еднакви условия на бъдещи сделки и тези уговорени клаузи стават част от съдържанието на бъдещите сделки. Но за да е налице рамков договор е необходимо ясно да е изразена волята на двете страни за сключване именно на рамков договор. Такива доказателства по отношение на засегнатия потребител по делото не са ангажирани.

С оглед гореизложеното, съдът приема, че поведението на дружеството спрямо К. /досежно спирането на мобилна услуга за номер 0887/451136/ представлява нелоялна търговска практика, забранена със Заповед № 141/26.02.2015 г. на Председателя на КЗП.

Отговорността на дружеството е ангажирана по реда на чл. 210в от ЗЗП, като е

наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 6 000 лева. Правилно и законосъобразно СРС е намалил размера на наложеното наказание до размер близък до установения в чл. 210в ЗЗП минимум, които мотиви настоящата съдебна инстанция споделя изцяло.

Не се споделят доводите на касатора за приложение на чл. 28, б. „а“ от ЗАНН. Извършеното деяние е застрашило обществените отношения, предмет на защита, с достатъчна интензивност, за да се приеме, че същото е маловажно. Нарушението е с висока степен на обществена опасност, тъй като ограничава основно право на потребителите: правото на защита на икономическите им интереси при придобиването на стоки и услуги при нелоялни търговски практики и способности за продажба - чл. 1, ал. 2, т. 3 ЗЗП.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна на обжалваното решение, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Ответникът по касация не претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, поради което такова не следва да се присъжда в настоящето производство.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20211421 от 30.09.2020 г. на СРС, НО, 12- то с-в, по нахд № 3553/2020 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: